

Krigsministeren: Den ærede sidste Valer henviste til en Lov, der gjælder paa den civile Administrations Omraade, men jeg tror egentlig ikke, at den kan eller bør finde nogen Anvendelse paa det her foreliggende Omraade. Jeg tror ikke, at Besættelse ved Konstitution er hensigtsmæssig ved Forpleiningskorpset; og jeg anser mig egentlig heller ikke, som jeg tillod mig før at udtale, for berettiget til her at konstituere; naar der staar, at der aarlig skal finde idetmindste een Udnævnelse Sted til Intendant, vilde det se besynderligt ud at foretage en Konstitution. I det Hele taget synes dette Spørgsmaal mig at være af overordentlig underordnet Betydning, thi Loven skal kun gjælde for et meget kort Tidsrum, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage Lovforslaget saaledes, som det er forelagt fra Ministeriets Side.

Bregendahl: Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekom mig noget underligt at rejse Modstand mod dette Lovforslag. Man maa dog betænke, at man gjør enhver forstandig og fast Administration om ikke umulig, saa dog meget vanskelig, naar man, efterat man for 2 à 3 Aar siden har vedtaget en Lov, og det en Lov, som om ikke lang Tid skal undergives en Revision, dog griber enhverformhelt mulig og umulig Leilighed, kan jeg næsten sige, til at stoppe Administrationen i at kunne benytte Loven i det Tidsrum, som det i Lovens selv er sagt, at den skal gjælde, førend den undergives nogen Revision. Man svækker Administrationens Lyk til at arbejde i noie Overensstemmelse med de bestaaende Love; naar man saaledes vil lægge en Standsning eller en Hæmsko paa den ved enhver givne Leilighed og ved Leiligheder, som ikke have været forudsatte i Lovens selv. Det maa dog være den naturlige Forståelse af Bestemmelsen i Loven om Forpleiningskorpset som i de andre militære Lønningslove, naar der siges i dem, at En ikke kan avancere fra en vis Stilling op til en anden, førend han i et vist givet Tidsrum har tjent i den lavere Stilling, at man, naar der saa indtræder Leilighed i en af de høiere Stillinger førend

det Tidsrum, som fordres for at kunne oprykke, er forløbet, efter at Loven er givet, laader en af de Paagjældende, som har Afgang dertil, rykke op i den høiere Stilling. Jeg kan ikke i Diebløkket sige, om det udtryffeligt staar i selve Loven om Forpleiningskorpset, men det staar dog i Lønningsloven eller i alt Fald i Hærloven, at, naar en Underordnet midlertidig ansættes til at fungere i en overordnet militær Stilling, saa faar han ikke derved den høiere Løn og de Emolumenter, som følge deraf. Af denne Bestemmelse, som ikke kjendes i de civile Lønningslove, følger, forekommer det mig, at de Bestemmelser, der gjælde i den almindelige civile Lønningslov om Konstitutionstilfælde ikke ere ligefrem anvendelige paa de militære Forhold. Det er ikke noget stort Spørgsmaal, der her foreligger, om Ministeren kan lade en Mand rykke op til den høieste Lønningsklasse i Forpleiningskorpset og en fra den lavere til den næsthøieste inden den 1ste Oktober 1872, men det forekommer mig, at det er noget besynderligt, at man, naar nu dette Tilfælde er indtraadt, som ikke er forudset ved selve Lovens Uffattelse, vil rejse Modstand imod, at der handles af Administrationen i den Aand, hvori Loven er givet.

Winther: Det var en besynderlig Udtalelse, forekommer det mig, der kom fra den ærede sidste Valer, idet han yttrede, at man vilde gjøre Modstand, — og det forekommer mig, at han derved mente — lægge Hindringer veien for Administrationen baade ved miilte og, som han troede her, at burde betegne det, umulige Leiligheder. Jeg synes, at der her er en meget miilig og naturlig Leilighed til at omtale denne Sag, siden der er forelagt et Lovforslag, som gaar ud paa at

Rettelse.

Sp. 5629, Lin. 24—25 „det systokratiske System, af de Bestræbelse, der gennemførtes af Duesnay i England“, læs: „det systokratiske System, der trængte igjennem især ved Duesnays Bestræbelse, og forsøget gennemført“.